

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021-8474

Doknr.
498028

Dato
10-01-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 13. december 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 105 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 105:

"Vil ministeren oplyse, om man kan varetage barnets tarv ved fjernelse af et barn fra plejeforældrene, uden at barnets trivsel eller tilknytning til plejeforældrene er blevet undersøgt eller belyst? Der henvises til artiklen "Plejeforældre i chok over tvangsfjernelse: Vores verden brød sammen" fra Tv2Østjylland d. 10. december 2021"

Svar:

Jeg er ikke bekendt med kommunens sagsbehandling og de konkrete socialfaglige vurderinger, kommunen har foretaget, i den sag, der er beskrevet i artiklen.

Grundlæggende er kommunens sagsbehandling i forbindelse med en afgørelse om valg af anbringelsessted og ændring af anbringelsessted underlagt regler, som har til formål at sikre barnets tarv. Det omfatter også almindelige forvaltningsretlige principper, herunder at sagen skal være oplyst tilstrækkeligt og relevant, når der træffes afgørelse.

Når der er tale om anbringelsesforløb for søskende, som er anbragt sammen, hvor det af den ene eller den anden grund er nødvendigt at ændre anbringelsessted for et af børnene, kan det ofte være relevant at undersøge det enkelte barns tilknytning til anbringelsesstedet og til søskende for at kunne træffe en afgørelse ud fra barnets tarv. Dermed ikke sagt, at der ikke altid vil være tale om en vanskelig beslutning, hvor forskellige hensyn skal afvejes ud fra en konkret vurdering.

Med Aftalen om Børnene Først har regeringen og en lang række af folketingets partier taget et afgørende skridt mod at understøtte kontinuiteten i anbringelsen for børn og unge bedre, end vi gør i dag. Ved at gøre op med ændringer i anbringelsesstedet, som sker fra den ene dag til den anden, og som ikke er begrundet i barnets tarv.

Konkret sker det ved, at der for børn under 10 år indføres en ret til second opinion ved skift i anbringelsessted, hvor voksne omkring barnet, herunder plejeforældre, kan bede Ankestyrelsen om at tage stilling til kommunens afgørelse. Børn, der er fyldt 10 år, får samtidig partsstatus og dermed adgang

til at klage over en afgørelse om ændring af anbringelsesstedet. Det skal sikre, at barnets tarv altid sættes først ved eventuelt skift i anbringelsessted fremover, så vi ikke ser situationer som den, der beskrives i artiklen.

Med venlig hilsen
Astrid Krag